

охорони здоров'я та робітниками, закладом охорони здоров'я та користувачами медичних послуг – пацієнтами.

Підсумовуючи можна зазначити, що для підвищення ефективності та посилення соціальної відповідальності в управлінні закладом охорони здоров'я не завжди необхідні великі кадрові та матеріальні ресурси. Треба просто мати бажання бути відповідальними перед людиною, перед суспільством, перед державою, та найголовніше, перед самим собою.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т. В. Організаційно-економічний механізм у системі управління господарською діяльністю закладів охорони здоров'я. / Т. В. Гринько, В. А. Шевченко // Економіка та підприємництво: зб. наук. праць. – К., 2016. – №36–37. – С. 96–110.
2. Лехан В. Системы здравоохранения в переходном периоде. Украина : Справочник / Валерия Лехан, Владимир Рудой, Эллен Нолт ; Европейская обсерватория по системам и политике здравоохранения. – К. : Европейс. регион.бюро ВОЗ, 2004. – 144 с.
3. Охріменко О. О. Соціальна відповідальність: навч. посіб. / О. О. Охріменко, Т. В. Іванова. – К.: Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», 2015. – 180 с.
4. Полякова О. М. Корпоративна соціальна відповідальність в Україні / О. М. Полякова // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013. – Вип. 44. – С. 279–283.
5. Савченко І. Г. Соціальна відповідальність органів державної влади в умовах розбудови соціальної держави: дис. канд. наук з держ. упр.: 25.00.01 / Національна академія держ. управління при Президентіві України. Харківський регіональний ін-т держ. управління. – Х., 2007. – 202 с.

Калашнікова Ю. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Економічна безпека є основною частиною національної безпеки підприємств, що відображається на розвитку країни. Підприємство – це самостійний суб'єкт господарювання, що створений органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб'єктами для задоволення особистих та суспільних потреб.

Безпека підприємства – це стан захищеності важливих інтересів від протиправної діяльності кримінальних формувань, жорсткої конкуренції, здатність забезпечити стабільне функціонування підприємства згідно його цілей [1].

Головною метою економічної безпеки підприємства являється гарантування його максимально ефективного й стабільного функціонування та стрімкий розвиток у майбутньому.

Основними цілями економічної безпеки підприємства є:

– висока конкурентоспроможність того чи іншого суб'єкта господарювання та технологічна незалежність;

– висока кваліфікація персоналу та його інтелектуальний потенціал;

– фінансова стабільність та незалежність;

– захист інформаційного поля, комерційна таємниця і необхідний рівень інформаційного забезпечення роботи всіх відділів організації та підрозділів підприємства.

Головним завданням економічної безпеки суб'єктів підприємницької діяльності виступає підвищення екологічної безпеки держави. [2].

Високий рівень економічної безпеки підприємства забезпечить основні елементи побудови, такі як: фінансову, екологічну, продовольчу, інноваційно-технічну, соціальну, демографічну, енергетичну, зовнішньоекономічну безпеки.

Фінансова безпека піддається впливу різного роду загроз, що умовно можна поділити на зовнішні та внутрішні.

Зовнішні не залежать від діяльності підприємства; вони враховуються при організації діяльності підприємства. Такі загрози відносяться до чинників ризику зовнішнього для підприємства середовища. Внутрішні загрози спричинені діяльністю самого підприємства: системою організації такої діяльності, кваліфікацією його керівництва (як вищої, так і середньої ланки) [3].

Останнім часом активізувалося багато з вищенаведених загроз фінансовій безпеці, особливо з числа зовнішніх. Будь-яка підприємницька діяльність тісно пов'язана з різного роду ризиками, які викликані невизначеністю ситуації.

Невизначеність зазвичай зростає в міру зростання періоду часу, на який розрахована дія того чи іншого рішення, прийнятого підприємцем. Тому вважається, що ризики підприємницької діяльності зростають зі зростанням невизначеності ситуації (наявністю багатьох альтернативних варіантів рішення) та періоду часу, впродовж якого прийняте рішення впливатиме на діяльність підприємства. До складу ризиків, що спричиняють загрозу фінансовій безпеці підприємства, можна зарахувати:

- ризик втрати ліквідності й платоспроможності;
- ризик отримання збитків;
- ризик зниження рівня оборотності капіталу;
- інші види ризиків.

Будь-яке підприємство стикається з загрозами своїй економічній безпеці, на які має адекватно реагувати. Останнім часом активізувалося безліч чинників, які спричиняють загрозу та негативно впливають на рівень економічної безпеки вітчизняних підприємств. Це фактори як макро-, так і мікрорівня, які раніше були недооцінені власниками або керівними менеджерами підприємств, а зараз фактично призвели до погіршення рівня платоспроможності промислових підприємств, зростання кількості збиткових підприємств з числа великих і середніх за розмірами (особливо металургійних, хімічних та машинобудівних).

Список використаних джерел:

1. Самойленко А. Г. Економічна безпека підприємства. – К., 2005.
2. Економіка підприємства: підручник / за заг. ред. С.Ф.Покропівного. – 2-ге вид., перероб. та доп. – К.: КНЕУ, 2011. – 528 с.
3. Козак Л. С. Концептуальні та методичні засади формування механізму забезпечення фінансової безпеки підприємства / Л. С. Козак, І. В. Багровецька // Економіка і управління. – 2008. – №13. – С. 97–101.